OBSAH

1. lekce

Má smysl plánovat? / 5

- Nominativ a akuzativ plurálu (bez Man)
- Slova PŮL, ČTVRT, TŘI ČTVRTĚ a čas
- České hlásky
- Děláme si plán dne

2. lekce

Nakupujete rádi? / 19

- Lokál singuláru – místo a čas
- Prepozice NA a V
- Reflexivní pasivum
- Diskutujeme o tom, jak se dá nakupovat

3. lekce

Chcete žít jinak? / 33

- Lokál singuláru – prepozice O
- Posesivní a personální pronomina v lokálu
- Posesivní pronomen SVŮJ
- Říkáme, jaké vlastnosti mají lidé kolem nás

4. lekce

Co budete vařit? / 47

- Genitiv plurálu
- Posesivní pronomina v genitivu plurálu
- Látková substantiva
- Mluvíme o jídle a o vaření

5. lekce

Chodíte často k doktorovi? / 61

- Imperativ
- Stupňování adverbií
- Verba v 1. osobě sg. a 3. osobě pl.
- Radíme kamarádovi, co má dělat

6. lekce

Studujete, nebo pracujete? / 75

- Maskulina animata – nominativ
- Maskulina animata – akuzativ
- Shoda přísudku s podmětem
- Popisujeme různá povolání

7. lekce

Máte rádi sport? / 89

- Přívlastkové věty
- Relativa KTERÝ, KDO a CO
- Stupňování adjektiv
- Říkáme svůj názor na různé sporty

8. lekce

Jak trávíte volný čas? / 103

- Instrumentál singuláru
- Posesivní a personální pronomina v instrumentálu
- Popis města
- Diskutujeme o tom, jak se dá trávit volný čas

9. lekce

Čím jste chtěli být / 117

- Dativ singuláru
- Posesivní a personální pronomina v dativu
- Zdůrazněná personální pronomina v dativu
- Mluvíme o svém životě

10. lekce

Čteme, procvičujeme, opakujeme / 131

Transkripty

Poslech / 139

Video / 154

Czech it up!

3. LEKCE

CHCETE ŽÍT JINAK?

čtení

Každý máme svůj životní styl

Sandra

Víte, kdo je nejlepší kuchařka na světě? Sandra! Alespoň to o ní říkají její kamarádky. Sandra je studentka, je jí 17 let. Zajímá ji zdravý životní styl, chodí pravidelně běhat a občas si jde zahrát tenis, když má volno. Je docela hubená a všichni jí říkají, že jí to vždycky moc sluší. Vaří zdravě a píše o tom blog. Když něco dobrého uvaří, udělá fotku a dá ji na Instagram. Má i skupinu na Facebooku. Jednou by chtěla napsat svou vlastní kuchařku.

Lukáš

Dnes je Lukáš unavený, včera v noci chtěl totiž dohrát jednu novou počítačovou hru, a tak šel spát pozdě. Přítelkyně často říká, že Lukáš jednou u počítače umře. Má kamaráda Tobiáše, často mu volá. Baví se spolu o tom, jaké hry právě hrají. Lukáš hry miluje, dělá o nich taky videa na YouTube. Dokonce za to má i nějaké peníze, ale ne moc. Musí proto chodit taky do práce – pracuje v kině. Chodit do práce mu ale nevadí, má rád filmy, a proto má rád i svou práci.

Václav

Knížky jsou pro Václava celý jeho život. Už když byl malý, rád seděl v křesle a četl si. Nejraději četl knížky o české historii. Už tehdy věděl, že chce pracovat v knihovně. Lidé často mění svoje plány, ale Václav ne. Hned když dodělal vysokou školu, začal pracovat v univerzitní knihovně. Bydlí v Praze, ale velká města rád nemá. Všichni o něm vědí, že je nejraději sám. Z práce chodí rovnou domů, bary a hospody ho moc nezajímají.

Ilona

Ilona pořád říká, že bez své zahrady by nemohla žít. Na zahradě je od rána do večera. Když je špatné počasí, je nervózní, protože nemůže být venku a pracovat. Květiny a stromy jsou její koníček, ráda se o nich učí nové věci. Na své zahradě dělá pořád nějaké změny. Na jaře si tam například udělala malý rybníček. Lidé ve městě o Iloně říkají, že na svůj věk vypadá skvěle. A je to pravda. Letos jí bude sedmdesát pět, ale vypadá maximálně na šedesát.

1 Doplňujeme správné jméno.

1. O _____ se říká, že vypadá mladší, než je.
2. O _____ se ví, že je raději sám.
3. O _____ se říká, že u počítače jednou umře.
4. O _____ se říká, že umí dobře vařit.

2 Je to pravda (✓), nebo ne (×)?

1. Sandra píše blog o tom, jak vypadat dobře.
2. Sandra chodí hrát tenis.
3. Lukáš a Tobiáš spolu často telefonujou.
4. Svou práci si Václav vybral, když byl malý.
5. Po cestě z práce se někdy Václav staví na pivo.
6. Na své zahradě Ilona nechce nic měnit.

3 Hledáme v textech personální pronomina po prepozici O. Kolikrát tam každé z nich je?

1. já
2. ty
3. on/ono
4. ona sg.
5. my
6. vy
7. oni/ony/ona

čtení

z vašeho života

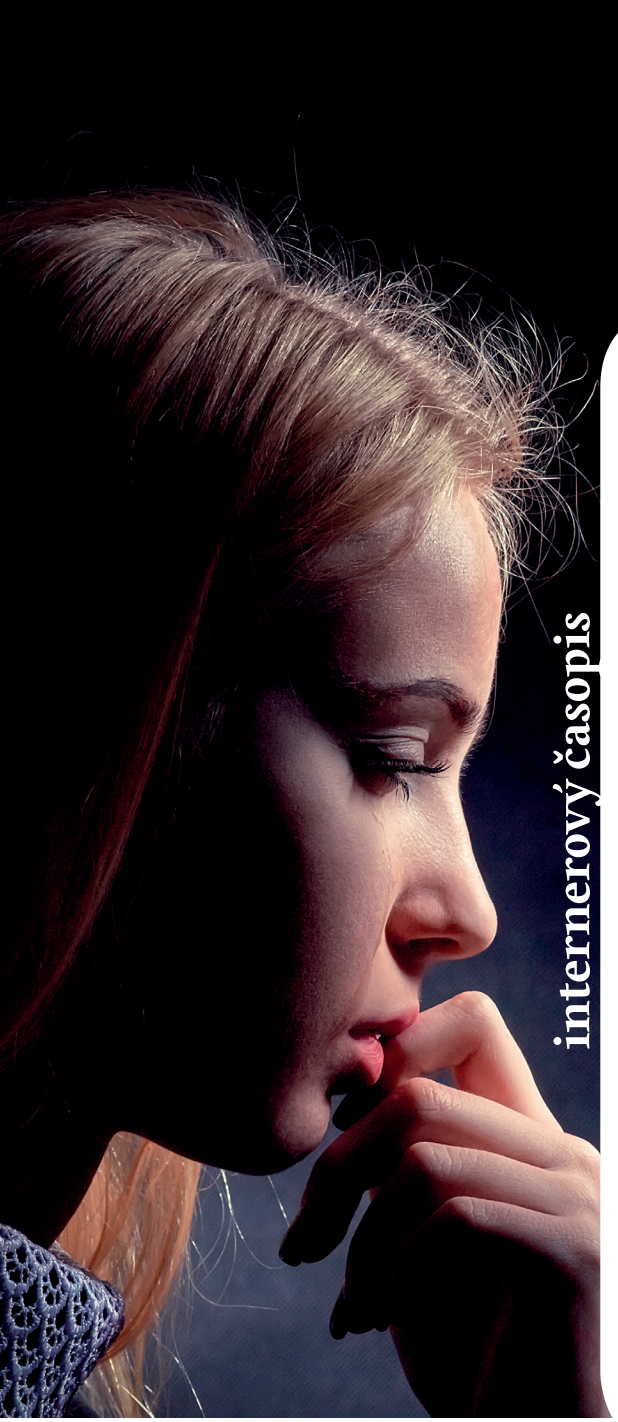

internerový časopis

Můj přítel mě nepříjemně překvapil

Nedávno jsem zjistila něco nepříjemného o 1. _____ příteli a teď si nejsem jistá, co mám dělat. Ani nevím, kde 2. _____ měla začít…

Jako z pohádky…?

Michala jsem potkala v jednom baru. Byl strašně milý, bavili jsme se dlouhé hodiny. O hudbě, o mém oblíbeném filmu, o 3. _____ oblíbené knížce, o mé i jeho rodině... Když jsem se podívala na hodiny, byla skoro půlnoc. Druhý den jsme se viděli taky. A další den zase...

Na Silvestra jsme se rozhodli, že začneme žít spolu. Moc jsem se na to těšila. I máma byla spokojená, pořád 4. _____ mluvila. Jak je to super kluk, jaké mám štěstí a tak.
V lednu se ale stalo něco trochu divného. Na narozeniny jsem ho chtěla překvapit, a tak jsem mu přinesla domů jeho oblíbený jahodový koláč. Ale on vůbec neměl radost. Vlastně mě ani nenechal jít dovnitř. Nevěděla jsem, co si o tom mám myslet.

To jsem si o něm nemyslela!

Když jsme začali žít spolu, zjistila jsem, co se vlastně tehdy stalo. On je totiž strašně nepořádný. Všichni to o 5. _____ vědí. On mi to ale o sobě neřekl. Když jsem měla přijít, musel si vždycky vzít v práci volno a celý den uklízet. Dokonce si na to někdy zavolal firmu, když neměl čas! On si myslí, že to není až tak důležité. Ale já to beru tak, že mi celou dobu neříkal pravdu. Strašně se na něj zlobím. Nají se a všechno nádobí nechá na stole. Třeba i týden. Jeho oblečení je všude, na posteli, na pohovce i v kuchyni. Koupelna je špinavá, koš je pořád plný. 6. _____ bych ho naučit po sobě uklízet. Ale zatím mu to moc nejde. Všechno po něm musím zkontrolovat. Je dospělý, ale v tomhle je jako dítě. A já se cítím jako jeho máma. Nevím, co si o 7. _____ teď myslí.

Najdu někoho lepšího…?

Mám pocit, že to nedopadne dobře. Myslím, že se nikdy úplně nezmění. A nevím, co bych měla dělat. Cítím, že to stejně nikdy nebude úplně fungovat. A on už mluví o dítěti… Měla bych od něj raději odejít. Jenže najdu v dnešní době někoho lepšího?

fotit	x	fotit se
vyfotit	x	vyfotit se
vidět	x	vidět se
potkat	x	potkat se
rozumět	x	rozumět si

vyfotit – něco, někoho
vyfotit se – spolu nebo navzájem
Pořád mě **fotí**.
Nevyfotíme se tam?

1 Doplňujeme na vynechaná místa.

1. a) mého	b) svém	c) mé
2. a) by ses	b) bychom	c) bych
3. a) jeho	b) mém	c) svém
4. a) Michala	b) Michal	c) o Michalovi
5. a) tobě	b) něm	c) nich
6. a) Chci	b) Chtěl	c) Chtěla
7. a) mě	b) mně	c) mi

2 Odpovídáme na otázky podle informací z textu.

1. Kde žena potkala svého přítele?
2. Kdy se rozhodli, že spolu začnou žít?
3. Co se stalo v lednu?
4. Co jí její přítel neřekl?
5. Proč se na něj žena zlobí?
6. Proč se cítí jako jeho máma?

3 Měla by od něj odejít? Co myslíte?

Mluvíme o lidech – prepozice O

PREPOZICE O + LOK.

O kom se bavíte?
O tom novém studentovi.

O kom mluvíš?
O té nové učitelce.

Jména: -OVI
Bavíme se o Tomáš**ovi**.
Ostatní slova: -I
Bavíme se o tom cizinc**i**.

E, které mizí
dědeč**ek** → o dědečkovi
cizin**ec** → o cizinci
pes → o psovi

Substantiva

MUŽI

TOMÁŠ, CIZINEC	O TOMÁŠ**OVI**, O CIZINC**I**
SOUSED	O SOUSED**OVI**
TÁTA	O TÁT**OVI**

PÁN x PAN
Bavíme se o tom **pánovi**.
Mluvíte o **panu** Novákovi?

VĚCI
stejně jako
po předložce *v / na*.
Bavíme se o **tom videu**.

ŽENY A DĚTI

DIANA	O DIAN**Ě**
PŘÍTELKYNĚ	O PŘÍTELKYN**I**
DÍTĚ	O DÍTĚ**TI**

Verba, která často používáme s prepozicí O:

MLUVÍ SE O, ŘÍKÁ SE O, VÍ SE O
Teď se o tom doktorovi mluví fakt všude.
O Petrovi se říká, že má hodně peněz.
O jeho přítelkyni se ví, že není moc inteligentní.

BAVIT SE O, MLUVIT O, ŘÍKAT O, MYSLET SI O
Celou přestávku se bavili o té nové učitelce.
Mluvíš o Alešovi už dvě hodiny.
Máma říká o Aleně, že se vůbec neučí.
Co si myslíš o té nové spolužačce?

1 Doplňujeme substantiva.

1. Udělala si nějaký kurz o *komunikaci*. (komunikace)
2. O _____ se říká, že je hodný. (Lukáš)
3. Víš něco o tom novém _____ ? (kolega)
4. O jeho _____ toho moc nevím. (babička)
5. To jsem si o _____ nemyslel! (Lucie)
6. Řeknete nám něco i o _____ ? (partner)
7. Nic o tom _____ nevíš. (učitel)

2 Doplňujeme posesivní pronomina.

1. Řekneš nám něco o *jejím* příteli? (ona sg.)
2. Ale vždyť ty o _____ tátovi nic nevíš! (já)
3. Pořád mluvíme jen o _____ dítěti. (on)
4. Právě se bavíme o _____ manželovi. (vy)
5. O _____ sestře nic nevím. (ty)
6. Vždycky mluví hezky o _____ mámě. (my)

POSESIVNÍ PRONOMINA

	MASKULINA + NEUTRA	FEMININA
(já/ty)	o **MÉM/TVÉM** bratrovi, dítěti	o **MÉ/TVÉ** sestře
(on, ono)	o **JEHO** bratrovi, dítěti, sestře	
(ona)	o **JEJÍM** bratrovi, dítěti	o **JEJÍ** sestře
(my/vy)	o **NAŠEM/VAŠEM** bratrovi, dítěti	o **NAŠÍ/VAŠÍ** sestře
(oni, ony, ona)	o **JEJICH** bratrovi, dítěti, sestře	

PERSONÁLNÍ PRONOMINA

	Mluví o...
já	**MNĚ**
ty	**TOBĚ**
on, ono	**NĚM**
ona	**NÍ**
my	**NÁS**
vy	**VÁS**
oni, ony, ona	**NICH**

3 Doplňujeme.

1. Víte něco o *jejich firmě* ? (jejich firma)
2. Říkali o _____ strašné věci. (moje přítelkyně)
3. O _____ mluvili v televizi! (tvůj táta)
4. Bavíme se o _____ . (váš spolužák)
5. Přítelkyně pořád mluví o _____ . (naše dítě)

4 Doplňujeme personální pronomina.

1. Mluvíme o *tobě* ! (ty)
2. Co o _____ říká? (já)
3. Vždyť o _____ nic neví! (vy)
4. Co o _____ víte? (ony)
5. Ještě o _____ uslyšíte! (my)
6. Říká se to o _____ . (ona sg.)
7. Je to knížka o _____ . (oni)
8. O _____ se bavit nebudu. (on)

Posesivní pronomen SVŮJ

SVŮJ je speciální posesivní pronomen. Používáme ho, když **subjekt věty** a **vlastník** je **jedna (stejná) osoba**.

Můžu si půjčit **tvůj** deštník? → V tomto případě je subjekt **JÁ**, vlastník **TY**. **SVŮJ** **ne**můžeme použít!
já ⟷ **ty**

Dnes tady **nemám** ~~**můj**~~ počítač. → **JÁ** je subjekt i vlastník. Věta musí být: Dnes tady nemám **svůj** počítač.
já ⟷ **já**

Vysvětlili nám ~~**jejich**~~ plán. → **ONI** jsou subjekt i vlastník: Vysvětlili nám **svůj** plán.
oni ⟷ **oni**

Posesivní pronomen **SVŮJ** má tvary jako **MŮJ/TVŮJ**:
AKUZ. SG.: Nemá rád **svou** sestru. LOK. SG.: Celý den je ve **svém** pokoji.
GEN. SG.: Zeptáš se **svého** táty? AKUZ. PL: Máš tady **svoje** klíče?

Jaký je v tom rozdíl?
To má od **svého** přítele?
To má od **jejího** přítele?
Čekal na **svou** sestru.
Čekal na **jeho** sestru.

mít na SOBĚ
SOBĚ je speciální personální pronomen v lokálu. Používáme ho podobně jako **SVŮJ**. Např. **mít na sobě**, **myslet si o sobě**, **mluvit o sobě**

5 Používáme pronomen SVŮJ, když je to nutné.

1. Proč tvého přítele tolik kontroluješ? *svého*
2. Nesu vám mou přihlášku. _____
3. Tak se zeptáme tvého táty. _____
4. Chceš sedět vedle tvé mámy? _____
5. Miluju mého psa. _____
6. Hledá vaši sestru. _____
7. Chcete změnit váš život? _____
8. Může si půjčit můj deštník. _____
9. Píšu mou vlastní kuchařku. _____
10. Vzala jeho knížky a šla pryč. _____

Kondicionál – přání, rady a názory

JAK POUŽÍVÁME KONDICIONÁL?

PŘÁNÍ
Chci jít do kina. →
Chtěl bych jít do kina.

Chtěla bys ho pozvat?
Nechtěla bys jet na výlet?
Chtěl bych nový pracovní stůl.

RADY
Musíš přestat kouřit. →
Měl bys přestat kouřit.

Co bys dělal ty?
Dal bys tam ještě sůl?
Měl by sis vzít prášek.

NÁZORY
Stojí to hodně peněz. →
Stálo by to hodně peněz.

Já bych ho nepozval.
Bylo by to moc drahé.
Nestálo by to moc.

JAK TVOŘÍME KONDICIONÁL?

L-tvar	MĚL(A/O)	MĚLI/Y
pomocné verbum	1. BYCH	1. BYCHOM
	2. BYS	2. BYSTE
	3. BY	3. BY
ostatní	tam jít.	

Když používáme ve **2. osobě singuláru** (TY) verbum se **SE** nebo **SI**, kondicionál má tvar **BY SES** a **BY SIS**:

Zeptal **by ses** ho na to?
Stavil **by ses** tam?
Co **by sis** dal?
Zahrál **by sis** fotbal?

Pomocné verbum BYCH, BYS, BY, BYSTE, BYCHOM
→ 2. pozice
Chtěl bych už jít domů.

Raději bych se ho na to zeptal.
2a 2b 2c 2d

RADĚJI + RADA = BYLO BY LEPŠÍ
Raději bych ho pozval.
Raději bych mu napsal.

(NEJ)RADĚJI + PŘÁNÍ = TOHLE CHCI VÍC
Raději bych si dala čaj.
Nejraději bych tam nešla.

1 Doplňujeme správný tvar kondicionálu.

1. Stavila by se na návštěvu. (ona sg. – stavit se)
2. _____ na to? (ty ♂– podívat se)
3. Občas _____ jít ven. (my ♂♀ – mít)
4. _____ jít taky? (vy ♀♀ – nechtít)
5. Nejraději _____ spát. (já ♂ – jít)
6. _____ hodně peněz. (ty ♂ – ušetřit)
7. Myslím, že _____. (ony – souhlasit)
8. _____ ten počítač? (vy ♀ – vypnout)
9. _____ taky něco k pití? (ty ♀ – dát si)

2 Píšeme věty v kondicionálu.

1. Dám si hovězí vývar a řízek. (já ♂)
   Dal bych si hovězí vývar a řízek.
2. Chci jít do kina. (já ♀)
   _____
3. Můžeš mu zavolat? (ty ♀)
   _____
4. Můžete přijít sem? (vy ♂)
   _____

Posesivní pronomina

(JÁ/TY)			
	nom. sg.	akuz. sg.	gen sg.
Min	můj/tvůj byt		mého/tvého bytu psa města
Man	můj/tvůj pes	mého/tvého psa	
N	moje/tvoje město		
F	moje/tvoje máma	mou/tvou mámu	mé/tvé mámy

(MY/VY)			
	nom. sg.	akuz. sg.	gen sg.
Min	náš/váš byt		našeho/ vašeho bytu psa města
Man	náš/váš pes	našeho/ vašeho psa	
N	naše/vaše město		
F	naše/vaše máma	naši/vaši mámu	naší/vaší mámy

(ONA SG.)			
	nom. sg.	akuz. sg.	gen sg.
Min	její byt		jejího bytu psa města
Man	její pes	jejího psa	
N	její město		
F	její máma	její mámu	její mámy

JEHO (ON, ONO), JEJICH (ONI, ONY, ONA)
→ nemění se

Pozveme taky **jeho** syna? (akuz. sg.)
Zeptáme se **jeho** učitele. (gen. sg.)
Znáte **jejich** dědečka? (akuz. sg.)
Zeptáme se **jejich** bratra. (gen. sg)

1 Doplňujeme tvary MŮJ, TVŮJ.

1. Nechce sedět vedle ___mého___ bratra. (JÁ)
2. Líbí se mi _____ auto. (TY)
3. Hráli jsme jednu _____ hru. (JÁ)
4. To je auto _____ přítele? (TY)
5. Můžu si půjčit _____ tašku? (TY)
6. To je dárek od _____ manželky. (JÁ)
7. Dám ti to do _____ kanceláře. (TY)
8. To je _____ notebook! (JÁ)

2 Doplňujeme tvary NÁŠ, VÁŠ.

1. To je ___naše___ oblíbená restaurace. (MY)
2. Na _____ babičku se moc těšíme. (VY)
3. Zeptáme se na to _____ lékaře. (VY)
4. Je to blízko _____ zahrady. (MY)
5. Dal nám _____ telefonní číslo. (VY)
6. Trochu se _____ psa bojí. (MY)
7. Čeká na _____ učitelku. (MY)
8. Za chvíli jsme u _____ chalupy. (VY)

3 Doplňujeme tvary JEJÍ.

1. Pošlu ty peníze na ___její___ účet.
2. Bez _____ muže to nepůjde.
3. Počkám u _____ auta.
4. To je _____ šampon?
5. To je pro _____ psa.
6. Jsme teď u _____ mámy.
7. Který kufr je _____ ?

4 Doplňujeme tvary JEHO, JEJICH.

1. Kde je ___jeho___ sprchový gel? (ON)
2. _____ byt je bohužel daleko. (ONY)
3. Neviděla jsi _____ svačinu? (ONI)
4. Budeme spát u _____ dědečka. (ON)

Co jim vadí na jejich partnerovi nebo partnerce? A 3.1–3

1 Kristýna, Libor a Jana mluví o svém partnerovi/partnerce. Co jim vadí? Posloucháme a odpovídáme.

1. Kristýna & Jan

2. Libor & Monika

3. Jana & Jiří

31. prosince A 3.4

2 Dana a Ondřej se baví o tom, co chtějí dělat jinak. Co chce v příštím roce Dana změnit?

- ☐ *psát si deník*
- ☐ *začít chodit běhat*
- ☐ *dodělat vysokou školu*
- ☐ *najít si přítele*
- ☐ *najít si novou práci*
- ☐ *přestat jíst sladké*
- ☐ *přestat kouřit*
- ☐ *naučit se plánovat*

3 Jaký má Dana problém? Co jí může pomoct?

5. července A 3.5

4 Dana přišla na párty. Mluví o tom, jak dopadly její plány ze Silvestra. Je to pravda (✓), nebo ne (×)?

1. Koláč udělala Dana.
2. Hned po Silvestru si dala něco sladkého.
3. Každý den chodí pravidelně běhat.
4. Na internetu si našla novou kamarádku.
5. Lenka letos dodělala vysokou školu.

VÝSLOVNOST A 3.6–7

B	P
V	F
Z	S
Ž	Š
D	T
Ď	Ť
G	K
H	CH
	C
	Č

Když mluvíme, musíme někdy měnit hlásky podle určitých pravidel. Když například máme **hlásku z červené skupiny** a po ní **hlásku z modré skupiny**, **hláska z červené skupiny** se změní na **hlásku z modré skupiny** (**B** se změní na **P**, **V** se změní na **F** atd.).
Slovo he**z**ky proto vyslovujeme jako /he**s**ky/.

Posloucháme a opakujeme.
kni**ž**ka, le**h**ký, ná**v**štěva, o**b**čas, pla**v**ky, poho**v**ka, prů**v**o**d**ce, přede**v**čírem, přestá**v**ka, slo**ž**ka, **v**čas, vě**d**kyně, **v**chod, **v**stát, **v**stupné, **v**šak, **v**šimnout si, **v**šude, zahrá**d**ka, **z**kontrolovat

Čteme a posloucháme.
kamará**d**ka, na**v**štívit, o**b**chod, o**d**počívat, otá**z**ka, polé**v**ka, procházka, prů**v**o**d**čí, pře**d**tím, **v**pravo, **v**stávat, **v**šak, **v**šechno, **v**teřina, **z**kusit, **z**kušenost, **z**pět, **z**poždění, **z**práva, **z**tratit

1 Díváme se na video a doplňujeme informace. V 3.1

1. Amy by potřebovala pomoct – přišel jí totiž nový _____ .
2. Linda jí říká, že se musí učit, protože _____ .
3. Amy ji taky zve na _____ na náměstí.
4. Amy chce v pondělí _____ .
5. Linda říká, že v pondělí se musí stavit v _____ .

2 Díváme se na video a vybíráme správnou odpověď. V 3.2

1. _____ říká, že Linda je v poslední době trochu divná.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Kurt
2. _____ nechtěla ani slyšet o tom, že by měla jít na koncert.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Linda
3. _____ se bojí, že je Linda v depresi.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Kurt
4. _____ si také myslí, že by měli něco udělat, ale neví co.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Kurt
5. _____ říká, že by bylo lepší nejdříve se zeptat jejího bratra.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Kurt
6. _____ odpoledne uvidí Davida, tak se ho zeptá.
   a) Amy
   b) Diana
   c) Kurt

3 A co potom? V 3.3

1 Hledáme zajímavé informace na dané téma. Používáme posesivní pronomen SVŮJ a děláme dialogy podle vzoru dole. Na každé téma se ptáme jiného spolužáka. Potom ve třídě říkáme, co jsme se dozvěděli.

Jméno	Téma	Zajímavá informace
	táta	
	máma	
	dědeček	
	babička	
	město	
	země	

*Jennifer, **můžeš mi říct něco zajímavého o svém tátovi?***

***Ano, můžu!** Můj táta je vysoký skoro dva metry!*

2 Používáme kondicionál a děláme návrhy. Spolužák musí zdvořile odmítnout a říct důvod. Nejprve tykáme a používáme verbum CHTÍT, potom vykáme a používáme verbum MOCT.

Nechtěl by ses zítra stavit u nás?

Rád bych, ale bohužel mám moc práce.

CHTÍT

TYKÁME SI: zahrát si karty | stavit se u nás | dát tu fotku na Instagram | naobědvat se v restauraci | jít na koupaliště | pomoct mi uklidit | dát si něco sladkého | ještě počkat podívat se na seriál | pozvat ho | přijet | vysvětlit mi to

MOCT

VYKÁME SI: dodělat to ještě dnes | zkontrolovat to | vypnout ten počítač | přihlásit se do systému | doporučit mi hotel | přinést ten notebook | kontaktovat majitele | napsat jim e-mail | odnést to nádobí | naučit ho to | otevřít okno

3 Na deset papírků napíšeme různé věci, které můžeme (ne)umět. Papírky si vyměníme s jinou dvojicí. Jeden student si vezme papírek, hodí kostkou, podle čísla vybere personální pronomen a vytvoří větu podle vzoru. Druhý student reaguje.

umět výborně anglicky

neumět plavat

neumět se rozhodnout

JÁ | TY | ON | ONA | MY | ONI/ONY

Říká se o tobě, že umíš výborně anglicky.

Ano, to je asi pravda.

TIP NA REAKCE:

- **To je asi pravda.**
- **To určitě není pravda.**
- **Myslím, že to není pravda.**
- **Fakt? To jsem nevěděl/a.**
- **Lidé říkají různé věci.**

Komunikujeme česky: Hledáme si nové kamarády

A. Hledáme ve třídě spolužáka, se kterým si rozumíme. Napíšeme si deset otázek a ptáme se pěti spolužáků. Když máme stejný názor, píšeme + . Když ne, píšeme – . Potom se ptá spolužák nás.

1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

studentka A: *Martine, co je pro tebe lepší? Knížka, nebo film?*

→ student B: *Určitě film!* [+] studentka A souhlasí

→ student B: *Knížka!* [–] studentka A nesouhlasí

TIP

NEBO: substantiva a adjektiva
Knížka, nebo film?
Sladké, nebo slané?
...

NEBO: verba
Sportovat, nebo odpočívat?
Poslat pohled, nebo poslat zprávu?
...

JE TO PRAVDA?
Rád pracuju podle plánu.
Myslím si, že jíst maso je zdravé.
...

CO SI MYSLÍŠ O...
Co si myslíš o internetu?
Co si myslíš o alkoholu?
...

CO BY BYLO LEPŠÍ?
Přijít moc brzo, nebo o trochu později?
Nemít už nikdy strach, nebo nemít už nikdy finanční problémy?

B. Kolikrát dohromady máte plus s každým spolužákem? Např.: Já mám 5× plus, Martin 8× plus. Dohromady máme 13× plus.

20–15: Opravdu si rozumíte. Můžete spolu být každý den a problémy mít nebudete. Nechcete jet třeba na společnou dovolenou?

14–10: Máte společné koníčky a máte i podobnou povahu. Bylo by fajn občas jít spolu do kina, do muzea nebo na oběd.

9–5: No... Můžete zkusit spolu jít třeba na kafe... Uvidíte, jestli to bude fungovat.

4–0: ... Jít spolu na oběd? My bychom to raději nedělali. Asi spolu nebudete moct být víc než deset minut.

C. Kdo je člověk, se kterým si nejvíce rozumíte? Váš úkol je udělat si plán na společný víkend.

Nechtěl bys jet třeba na chatu?

To bych moc rád/a! Ale co tam budeme dělat?

V sobotu bychom mohli...

1 **Nejdříve píšeme, jak vypadá náš obyčejný den. Potom píšeme, jak bychom chtěli žít.**

Většinou vstávám v

Vstával/a bych

2 **Vybereme si tři kamarády. Píšeme, co se nám na nich líbí a co se nám na nich naopak nelíbí.**

Jméno:

Jméno:

Jméno:

VERBA

BAVIT SE
*O čem **se bavíte**? | **Bavili** jsme **se** o jednom filmu.*

DODĚLAT, DOHRÁT, DOČÍST
*Moment, musím tady něco **dodělat**. | Už jsi **dohrál** tu hru? | Už tu knížku musím **dočíst**.*

DOPADNOUT
*Jak ten film **dopadl**? | **Dopadlo** to dobře/špatně.*

KONTROLOVAT – ZKONTROLOVAT
*Je to strašné, pořád mě **kontroluje**. | Mohl byste mi **zkontrolovat** domácí úkol?*

MĚNIT – ZMĚNIT
*Často **mění** svoje plány. | Chtěla bych **změnit** rezervaci.*

NAJÍST SE, NASNÍDAT SE, NAOBĚDVAT SE, NAVEČEŘET SE
*Jenom **se najím** a hned přijdu. | Nejdříve **se nasnídáme**. **Naobědvám se** potom.*

PŘEKVAPIT
*Docela mě to **překvapilo**. | **Překvapilo** mě, že nepřišel pozdě.*

SLUŠET
*Dneska ti to moc **sluší**. | Ty nové šaty ti fakt **sluší**.*

STAVIT SE
***Stavíš se** na kávu? | Můžete **se stavit** kdykoli.*

VOLAT – ZAVOLAT
*Ticho! **Volá** mi táta! | **Zavolám** ti potom.*

VYPNOUT
*Moment, jenom si **vypnu** mobil. | Mám ten počítač **vypnout**?*

ZAHRÁT SI
*Nechceš **si zahrát** nějakou hru? | Nechcete **si** jít o víkendu **zahrát** fotbal?*

ZLOBIT SE
*Ještě **se** na mě **zlobíš**? | Už **se nezlobím**.*

ADJEKTIVA

DIVNÝ
*Byl tam nějaký **divný** člověk. | Je to trochu **divné**.*

DNEŠNÍ
*Chtěl jsem ho pozvat na ten **dnešní** koncert. | V **dnešní** době je to úplně normální.*

DOSPĚLÝ
*Jeho syn už je **dospělý**. | 1× **dospělý**, prosím.*

NERVÓZNÍ
*Nemusíš být **nervózní**. | Jsem strašně **nervózní** z té zkoušky.*

PRACOVNÍ
pracovní stůl/mobil/den/židle/doba

ADVERBIA

OBČAS
*Kouřím jen **občas**. | **Občas** mě bolí břicho.*

ROVNOU
*Ze školy chodí **rovnou** domů. | Jdu **rovnou** spát.*

SKVĚLE
*Amy prý umí **skvěle** anglicky. | Mám se **skvěle**.*

TEHDY
*Co se vlastně **tehdy** stalo? | **Tehdy** jsme ještě bydleli v Praze.*

PREPOZICE

O
***O** kom se bavíte? | **O** čem jste mluvili?*

KONJUNKCE

DOKONCE (I)
*Přišli tam všichni – Jana, Pavel, **dokonce i** Petr.*
*O víkendu jsme byli na chatě u jezera, **dokonce** jsme se tam **i** koupali.*
JAKO PARTIKULE: ***Dokonce i** já vím, jak se to řekne anglicky.*

OSTATNÍ

ROZHODNĚ
*Zítra **rozhodně** musíš jít k doktorovi. | Tvarůžky **rozhodně** musíte zkusit.*

STEJNĚ
*Můžeš si ten svetr vzít, **stejně** jsem ho chtěla dát pryč. Nikam se mi nechce, **stejně** má pršet.*

FAKT
***Fakt** nepotřebuješ pomoct? | **Fakt** ti to nevadí?*

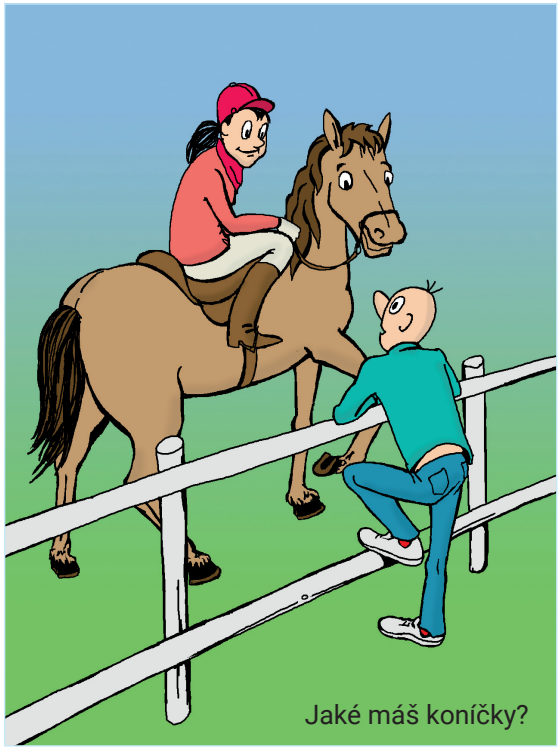
Jaké máš koníčky?

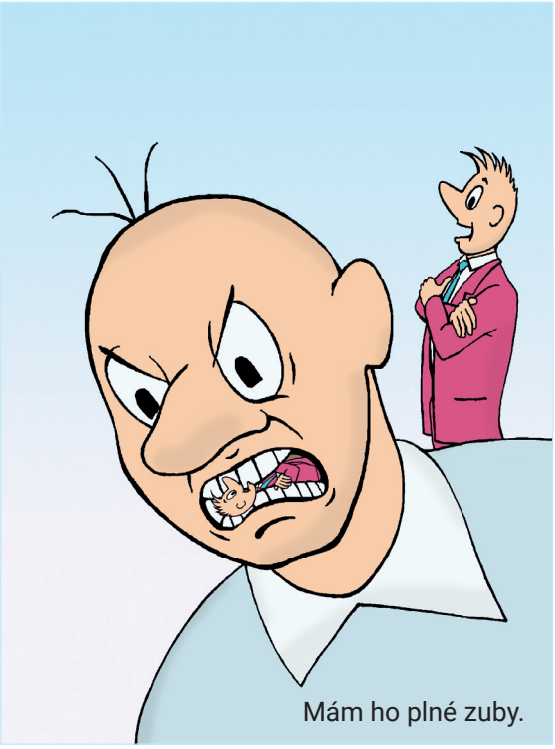
Mám ho plné zuby.

CO UŽ UMÍM:

- ☐ Umím říct, co vím a co si myslím o jiných lidech.
- ☐ Umím mluvit o životním stylu různých lidí.
- ☐ Umím říct základní informace o sobě a svém životě.
- ☐ Umím říct přání, názor a radu a používat při tom kondicionál.
- ☐ Umím jednoduše popsat, jak podle mě vypadá ideální život.

CO SE NAUČÍM – MOJE SLOVÍČKA:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

POZNÁMKY

_____
_____
_____
_____
_____
_____